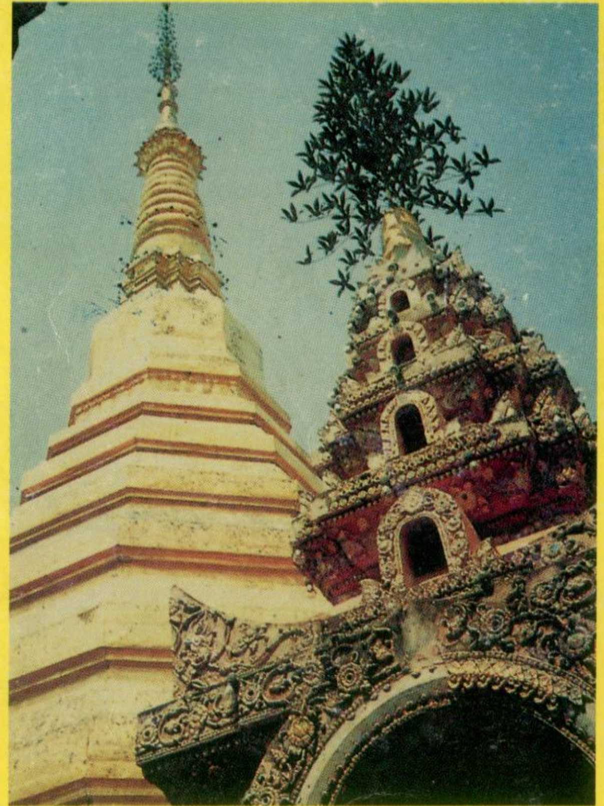

ตำนาน

พระธาตุช่อแฮ

คำนำ

"พระธาตุช่อแฮ" อันเป็นเสมือนมิ่งขวัญของชาวเมืองแพร่ ประดิษฐานอยู่ตำบลป่าแดง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ เป็นพระเกศาธาตุของพระพุทธเจ้าตามตำนานที่ได้กล่าวไว้ มีงานเทศกาลนมัสการประจำทุกปี นับตั้งแต่โบราณมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ซึ่งมีกำหนดงานในกลางเดือน 6 เหนือ (4 ใต้) เริ่มงานตั้งแต่วันขึ้น 11 ถึง 15 ค่ำ ของเดือน 6 รวม 5 วัน 5 คืน ในงานเทศกาลมีคณะกรรมการจัดงานมาโดยลำดับตามยุคสมัย รายได้จากงานพระธาตุ บางปีได้มาก บางปีได้น้อย ตามเหตุการณ์ คณะกรรมการก็ได้จัดการบูรณะปฏิสังขรณ์ถาวรวัตถุในพระธาตุมาตามลำดับ

สารบัญ

พระเทพวิริยาภรณ์

รองเจ้าคณะภาค ๖

วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร จังหวัดแพร่

ตำนานพระธาตุช่อแฮ

พระธาตุช่อแฮ (ช่อแพร) เป็นชื่อของปูชนียสถานอันศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองของชาวจังหวัดแพร่ ซึ่งในสมัยโบราณเมืองแพร่มีนามว่า "โกศัยนครบ้าง พลนครบ้าง" มีเรื่องเล่ากันต่อมาว่า เมื่อพระอรหันต์ 3 องค์ คือ พระโสณะ พระอุตตระ และพระรัตนะกับพระเถระองค์หนึ่ง ตามเสด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าออกสั่งสอนสัตว์โลกตามบ้านเมืองน้อยใหญ่ ตั้งแต่เมืองกุสินาราเป็นต้นมา แล้วเสด็จเมืองบุรา, เมืองแกง, เมืองลังกา, เมืองสวนตาล, เมืองจีนหลวง, เมืองวิเทหะ, คือเมืองฮ่อ เมืองลื้อ เมืองเขิน, เมืองตาด ซึ่งปัจจุบันเรียกว่า เมืองพระยาก แล้วเสด็จไปประทับแรมที่ดอยเรือเมืองเชียงแสน แล้วเสด็จไปเมืองพะเยา เมืองละกอน เมืองน่าน เมืองแพร่ ขณะเสด็จถึงเมืองแพร่นั้น ได้มาประทับ ณ ดอยโกสิยธชัคบรรพต ซึ่งขณะนั้นมีเจ้าลาว ซึ่งมีนามว่าขุนลัวะอ้ายก๊อม ได้มากราบไหว้พระพุทธเจ้า ซึ่งประทับอยู่ใต้ต้นจ้องแค่ (ต้นสะแก) ต้นหนึ่ง อันมีกิ่งก้านสาขางดงามยิ่งที่บนดอยโกสิยธชัคบรรพตนั้น มีต้นหมากใหญ่แปดกำสูงยี่สิบวา มีลูกดกมากซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของแม่น้ำยมนา (ปัจจุบันเรียกว่าแม่น้ำยม) ห่างกันสี่พันวา พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า ต้นไม้นี้ใหญ่โตยิ่งนัก ขุนลัวะอ้ายก๊อมกราบทูลว่าหมากต้นนี้ถ้าผู้ใดกินจะเป็นบ้า พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่าท่านจงไปเอามาให้เราลองกินดู ขุนลัวะอ้ายก๊อมจึงขึ้น

ลงถวายหนึ่งปลี (หนึ่งทะลาย) พร้อมทั้งปูนและพลู เมื่อพระองค์เสวยหมากนั้นก็ตรัสชมว่า หอมหวาน ไม่ยัน (เมา) อย่างที่ขุนลัวะอ้ายก๊อมกราบทูลเลย แล้วประทานหมากนั้นให้ขุนลัวะอ้ายก๊อมกิน ก็หวานหอมยิ่งนัก ทั้งนี้ถือด้วยอานุภาพของพระองค์ ขุนลัวะอ้ายก๊อมรู้สึกอัศจรรย์ยิ่ง จึงกราบทูลถามว่าเจ้ากูมาจากเมืองไหน พระพุทธเจ้าตรัสว่า ท่านไม่รู้จักเราหรือ? แล้วก็แสดงอิทธิปาฏิหารย์ให้ขุนลัวะอ้ายก๊อมเห็น เมื่อขุนลัวะอ้ายก๊อมเห็นดังนั้นจึงกราบทูลว่า เจ้ากูนี้เป็นพระพุทธเจ้าแน่แท้ จึงสั่งให้ภรรยานำข้าวน้ำโภชนาหาร และอาสนะที่ประทับมาถวาย และอาราธนาพระพุทธเจ้าประทับนั่งบนอาสนะนั้น และถวายโภชนาอาหารทั้งปวงแด่สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า เมื่อพระองค์ท่านเสวยเสร็จแล้วก็ทรงอนุโมทนา และประทานพรให้แก่ขุนลัวะอ้ายก๊อมกับภรรยา พระพุทธเจ้าจึงรับสั่งว่า สถานที่นี้เป็นที่ร่มรื่นและมีต้นหมากซึ่งคนกินแล้วเป็นบ้าแล่นไป ต่อไปเมืองนี้จักได้ชื่อว่า "เมืองแพร่" และพระอรหันต์ทั้งสาม รวมทั้งผู้ติดตาม คือพระยาเมืองกุสินารา จึงกราบทูลว่า สถานที่นี้เหมาะสมที่จะตั้งเป็นสถานที่ไว้พระพุทธศาสนา จึงกราบทูลว่า ให้พระพุทธเจ้าประทานพระธาตุที่ระลึกแห่งพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าจึงลูบพระเศียรของพระองค์ด้วยพระหัตถ์ขวา แล้วเอาเส้นพระเกศาเส้นหนึ่งมาประทานแก่พระอรหันต์ และพระยาเมืองกุสินารา เพื่อมอบให้

แก่ขุนลัวะอ้ายก๊อม เมื่อขุนลัวะอ้ายก๊อมได้รับเส้นพระเกศาของพระพุทธเจ้าแล้ว ก็มีความปีติยินดีอย่างล้นพ้น จึงให้ภรรยานำเอาผอบแก้วจากบ้านมาบรรจุเส้นพระเกศาที่ได้ประทานมา แล้วพระพุทธเจ้าก็ทรงตรัสถามว่า ที่นี่มีถ้ำไหม ขุนลัวะอ้ายก๊อมจึงกราบทูลว่า มีอยู่ทางทิศตะวันออกของดอยลูกนี้ ถ้ำหนึ่งมีความลึกถึงสองพันวา จึงมีรับสั่งว่าดีแล้ว สูเจ้าทั้งหลายจงเอาเส้นเกศาของเรานี้ไปไว้ในถ้ำนั้นเถิด ขุนลัวะอ้ายก๊อมพร้อมด้วยพระอรหันต์ และพระยาเมืองกุสินารา จึงพากันอันเชิญผอบบรรจุพระเกศาไว้ในถ้ำนั้น เมื่อประชาชนได้ทราบก็มีศรัทธาปีติยินดีนำข้าวของอันมีค่าของตนถวายเป็นเครื่องสักการะบรรจุไว้ในถ้ำพร้อมพระเกศานั้นเป็นอันมาก เมื่อบรรจุพระพุทธเกศาแล้วพระอินทร์ก็ทรงเนรมิตยนต์จักร์พันไว้ เพื่อป้องกันพระเกศานั้นแล้วปิดปากถ้ำด้วยหินใหญ่สามก้อนๆหนึ่งโตก้อนละสิบกำ พระพุทธเจ้าจึงทรงรับสั่งต่อไปว่า เมื่อเราปรินิพพานไปแล้ว ท่านทั้งหลายจงเอาธาตุศอกข้างซ้ายของเรา มาบรรจุไว้ ณ สถานที่นี้ต่อไป เมื่อหน้าสถานที่จักได้ชื่อว่า เมืองแพร่เป็นเมืองใหญ่ ด้วยเหตุที่เราตถาคตได้มานั่ง ณ ใต้ต้นหมากนี้ เมื่อทรงทำนายแล้วเสด็จไปเมืองท่าสวย, ท่าทราย แล้วเสด็จจาริกไปตามบ้านเมืองต่างๆ ที่ทรงเห็นว่าจะควรเป็นที่ตั้งพระธาตุได้ เมื่อเสด็จแล้วจึงเสด็จกลับไปยังพระเชตวันมหาวิหาร หลังจากพระพุทธเจ้าเสด็จสู่ปรินิพพาน

แล้วสองร้อยสิบแปดปี มีพระมหากษัตริย์องค์หนึ่งทรงพระนามว่า พระเจ้าธรรมมาโศกราชหรือพระเจ้าอโศกมหาราช กับท้าวพระยาในสกลชมพูทวีป ก่อพระเจดีย์แปดหมื่นสี่พันองค์ แล้วอาราธนาพระอรหันต์ทั้งหลายมาประชุมกัน กระทำมหกรรมทำบุญฉลอง และให้ช่างทำโกศแก้ว โกศเงิน โกศทอง บรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระองค์ลงในโกศเหล่านั้น แล้วฉลองอย่างมโหฬารถึงเจ็ดวันเจ็ดคืน เป็นที่เลื่องลือไปทั่วสากลโลก เมื่อเสร็จการมหกรรมฉลองพระบรมธาตุแล้ว พระเจ้าอโศกมหาราชและพระอรหันต์ทั้งปวงจึงร่วมกันอธิษฐานว่า เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังมีพระชนม์ชีพอยู่นั้น เคยเสด็จไปยังถิ่นฐานบ้านเมืองหลายแห่ง แล้วทรงหมายสถานที่ซึ่งควรจะบรรจุพระธาตุไว้ จึงขออัญเชิญพระบรมธาตุไว้ จึงขออัญเชิญพระบรมธาตุไปสถิตอยู่ในสถานที่อันพระพุทธเจ้าได้ทรงหมายไว้นั้นเถิด เมื่ออธิษฐานแล้ว พระธาตุทั้งหลายก็เสด็จโดยทางอากาศ ไปตั้งอยู่ในที่แห่งนั้นๆ ทุกแห่ง ส่วนพระธาตุที่เหลืออยู่ พระอรหันต์ทั้งปวงก็อัญเชิญไปบรรจุพระเจดีย์แปดหมื่นสี่พันองค์นั้น แล้วก็ประกาศแด่เทวดาทั้งหลายให้พิทักษ์รักษาตลอดไป จนกว่าจะหมดอายุแห่งพระพุทธศาสนา แล้วอัญเชิญพระบรมธาตุไว้ในเมืองเจืองเรานี้รวมยี่สิบสองแห่ง คือเมืองหริภุญชัย ในดอยปราม เมืองครอง ดอยยางเหา ดอยผาด่าน แม่ขยาย ดอยน้ำคด ดอยเหียง

เมืองเชิง ดอยเต่า ดอยชะเลียงทางน้ำ ดอยแม่เมืองขัน ดอยผาเหียง ดอยหลังเชียงราย พงพร้าวเรียง แม่ยางเงี้ยว ละกอนแลง ดอยธชัคบรรพตเมืองพลนคร (แพร่) พระอรหันต์ทั้งหลายจึงกล่าวว่า ศาสนาของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ตั้งอยู่ในเมืองน้อยปัจจันตนครจักไม่ตั้งอยู่ในโสฬสมหานครเจดีย์องค์หนึ่งจะตั้งอยู่ในพลนครบนดอยโกสิยธชัคบรรพต ทิศตะวันออกของแม่น้ำยมุนา คือแม่น้ำยมห่างกันสี่พันวา และห่างจากเมืองหริภุญชัยประมาณสิบเอ็ดโยชน์สามคาวุต นับเป็นวาได้เก้าหมื่นสี่พันวา เมื่อพระอรหันต์ทั้งหลายบรรจุพระธาตุศอกซ้ายของพระพุทธเจ้า ณ ที่ดอยโกสิยธชัคบรรพตแล้ว มีพระอรหันต์เจ็ดองค์มีพระยาทั้งห้าองค์ เป็นผู้อุปถัมภ์ จึงชุมนุมเทวดาขอตั้งทวยเทพรักษาห้าแห่ง คือ เวียงละหึ่ง เวียงก้อน เวียงเรือง เวียงกวางนอน และเวียงวา พระยาทั้งห้าอยู่องค์ละแห่ง พระยาทั้งห้าจึงหล่ออิฐเงิน อิฐทอง สร้างสิงห์ทองยืนอยู่บนที่ก่ออิฐนั้นแล้วอัญเชิญพระธาตุศอกซ้ายนั้นบรรจุไว้ในท้องสิงห์ทรงนั้น แล้วห่อหุ้มเป็นอุโมงค์แน่นหนามิดชิด จึงเอาหินทับ เอาดินทับหินอีกชั้นหนึ่ง เมื่อพระยาทั้งห้าองค์กระทำสักการบูชาบำเพ็ญกุศลฉลองอย่างมโหฬารแล้ว ก็กลับไปยังที่อยู่ของตน นับแต่นั้นมาบรรดาพุทธศาสนิกชนทั้งหลายก็มานมัสการมิได้ขาด และพระบรมธาตุนั้นก็แสดงปาฏิหาริย์ให้ปวงชนที่ไปนมัสการให้ได้เห็นอยู่เสมอมา

ครั้นต่อมา เมื่อประมาณ พ.ศ.1900 พลนครหรือโกสิยนคร (นครโกศัย) ได้มีเจ้าผู้ครองนครอันรวมเป็นอาณาจักรแห่งนพบุรีเชียงใหม่ ขึ้นอยู่กับอาณาจักรลานนาไทย อันมีพญาลิไทเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรลานนาไทย พระองค์ได้ทรงออกปฏิสังขรณ์วัดวาอาราม และพระเจดีย์ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีกธาตุของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์จึงยกรี้พลช้างม้าและข้าราชบริพารทั้งชายหญิงพร้อมทั้งทรัพย์สิ่งของเป็นจำนวนมาก เสด็จจากที่ประทับ ณ เมืองศรีสัชชนาลัย อันเป็นราชธานีแห่งอาณาจักรลานนาไทย มายังพลนคร เพื่อปฏิสังขรณ์พระเจดีย์ที่บรรจุพระบรมธาตุ ณ ดอยโกสิยธชัคบรรพต ให้มั่นคงถาวร ให้สมกับเป็นที่ไว้ศาสนาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงนำรี้พล ช้างม้าและข้าราชบริหารทั้งชายหญิงรอนแรมหลายเพลาจนถึงบ้านกวาง ซึ่งอยู่ในท้องที่อำเภอสูงเม่นในปัจจุบันนี้ ช้างซึ่งบรรทุกของมาก็มาล้มเสียที่บ้านนั้นเชือกหนึ่ง พระองค์จึงมีพระบัญชาให้เฉลี่ยสิ่งของไปบรรทุกช้างตัวอื่นต่อไป แล้วก็ทิ้งช้างที่ล้มนั้นนอนหมอบ (ภาษาเมืองเหนือเรียกว่ามูบ) อยู่ ณ บ้านนั้นจึงได้ฉายาบ้านมาจนบัดนี้ว่า บ้านกวางช้างมูบ แล้วจึงนำรี้พลเดินทางต่อไปยังที่หมาย และมาจวนสว่างเอาที่ดอยลูกหนึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของบ้านกวาง จึงได้ชื่อว่าดอยจวนแจ้ง (ปัจจุบันนี้เรียกว่าดอยจอมแจ้ง) พระองค์จึงรับสั่งให้สร้างที่พักสนมเอก

และสนมทั้งหลายและที่ประทับของพระองค์บนดอยนั้น ท่านทั้งหลายจะได้เห็นซากกำแพงห้องพัก ซึ่งปัจจุบันชาวบ้านเรียกว่าศาลนางแก้วนางแมน ส่วนข้างล่างระหว่างดอยจวนแจ้งกับดอยโกสิยธชัคบรรพต (ดอยช่อแฮ) ให้นางรับใช้พักจะได้ขึ้นไปปรนนิบัติได้สะดวก ท่านจะได้เห็นซากของศาลาที่ให้นางสาวใช้อยู่ที่ตำบลสวนรุกขชาติ ข้างดอยช่อแฮนั้น ซึ่งปัจจุบันเรียกว่าศาลานางหย้องหรือศาลาแต่งตัวนางผู้หญิง เมื่อได้จัดให้บรรดาสตรีอยู่เรียบร้อยแล้วก็มีรับสั่งให้รี้พลช้างม้าข้าทาส และข้าราชบริพารที่เป็นชายปลูกสร้างที่พักต่อลงมาจากเขตหวงห้าม (เขตผู้หญิง) ซึ่งปัจจุบันเรียกว่าบ้านมุ้ง ในบ้านมุ้งเป็นที่พักฝ่ายชาย เมื่อได้ทรงดำเนินการปฏิสังขรณ์พระเจดีย์ซึ่งบรรจุพระบรมธาตุที่ดอยโกสิยธชัคบรรพตอยู่นั้น พอว่างงานก็ให้ช่างและข้าราชบริพารฝ่ายชายพักผ่อนจัดให้มีสนามซึ่งใช้เป็นที่ฝึกหัดซ้อมกระบี่กระบองและรำหอกรำดาบ เพื่อมิให้ประมาท สถานที่จัดเป็นสนามซ้อมฟันหอกดาบกระบี่กระบองนั้น ก็คือที่บ้านพันเชิงทุกวันนี้ พันเชิงเป็นภาษาเมืองเหนือ แปลว่าพันท่าของการร่ายรำ เมื่อทรงปฏิสังขรณ์เจดีย์เสร็จเรียบร้อยแล้ว และสร้างอุโบสถ์ตามธรรมเนียมแล้ว ก็เสด็จกลับไปยังเมืองศรีสัชนาลัย ต่อจากนั้นมาเจ้าผู้ครองนคร จ้าวนายและไพร่ฟ้าประชาชน ก็ร่วมแรงร่วมใจกันบูรณะมาตราบเท่าทุกวันนี้

หลวงพ่อทันใจ

คำไหว้ ตั้ง นะโม ๓ จบ นะโม นะมะ สะขัง โกธะมัง ใจจะคุ

ที่วัดพระธาตุช่อแฮ เป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อทันใจ ซึ่งกล่าวกันว่าเป็นพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นโดยชาวพม่า หลวงพ่อทันใจมีกิติศัพท์เลื่องลือในด้านดลบันดาลให้เป็นผลสำเร็จตามที่ผู้มีศรัทธามากราบขออย่างทันใจ เป็นที่อัศจรรย์

คาถานมัสการพระธาตุช่อแฮ มีดังนี้

โกเสยฺย ธชคฺค ปพฺพเต สตฺตมโนรมเม พุทฺธเกสาธาตุ ปติฏฺฐิตา อหํ วนฺทามิ สพฺพทา อหํ วนฺทามิ ธาตุโย อหํ วนฺทามิ สพฺพโส

แบบไทย

โกสัยยะ ธะชัคคะ ปัพพะเต สัตตะมะโนรัมเม พุทธะเกสาธาตุ ปะติฏฐิตา อะหัง วันทามิ สัพพะทา อะหัง วันทามิ ธาตุโย อะหัง วันทามิ สัพพะโส

หมายเหตุ หนังสือที่ใช้อ้างอิง คือ

1. ตำนานพระธาตุช่อแฮ
2. หนังสือพงศาวดารเมืองสวรรคโลก

หมายเหตุ คัดลอกมาจากหนังสือตำนานพระธาตุช่อแฮ จังหวัดแพร่

คาถาบูชาเจ้าแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์

ในการสวดบทสวดมนต์คาถาของเจ้าแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์นี้ เพื่อให้บังเกิดความศักดิ์สิทธิ์ เมื่อสวดมนต์บทสรรเสริญพระคุณเจ้าแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ จบ 1 เที่ยว ให้จุดทึบที่วงกลม 1 วงทุกครั้ง เมื่อสวดครบจำนวนวงแล้ว ท่านพิมพ์หนังสือแจกเป็นธรรมทานจำนวน 1,200 เล่ม บุคคลใดตั้งใจแน่วแน่ในการสวดพระคาถานี้และทำตามคำแนะนำก็จะสมหวังตามที่ได้ตั้งใจไว้ทุกประการฯ

คาถาและบทสวดมนต์ของพระแม่กวนอิม มหาโพธิสัตว์

การบูชาพระ

ก่อนสวดมนต์ให้ตั้งจิตน้อมระลึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระแม่กวนอิม และเจ้าชายอั้งไฮ้ยี้ จุดธูป 3 ดอก น้ำเปล่า 1 แก้ว กราบ 3 ครั้ง

บทสวดมนต์ขอพรพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ (อวโลกิเตศวร)

นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุ่ย กิ๊วโค่ว
กิ๊วหลั่ง กวงไต๋เหล่งก๊ำ กวน
ซื้ออิมผ่อสัก (กราบ)
นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุ่ย กิ๊วโค่ว
กิ๊วหลั่ง กวงไต๋เหล่งก๊ำ กวน
ซื้ออิมผ่อสัก (กราบ)
นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุ่ย กิ๊วโค่ว
กิ๊วหลั่ง กวงไต๋เหล่งก๊ำ กวน
ซื้ออิมผ่อสัก (กราบ)
นำโมฮุก นำโมหวบ นำโม
เจ็ง นำโมกิ๊วโค่ว กิ๊วหลั่ง
กวนซื้ออิมผ่อสัก ทั่งจี๋โต โอม
เกียล้อฮวดโต เกียล้อฮวด
โต เกียออฮวดโต ล้อเกีย
ฮวดโต ล้อเกียฮวดโต ซำ
ผ่อออ เทียงหล่อซิ้ง ตี่หล่อซิ้ง
นั้งหลี่หลั่ง หลั่งหลี่ซิง เจ็กเฉียก
ใจเอียงห่วยอุ่ยติ๊ง นำมอมอ
ออปอเย ปอหล่อบิ๊ก (กราบ)

ใจความสำคัญของมนต์ขอพรพระแม่กวนอิม

ขอนอบน้อมพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ พระผู้เปี่ยมล้นด้วยมหาเมตตา มหากรุณาอันยิ่งใหญ่ไพศาล ขอได้โปรดบำบัดทุกข์โศก โรคภัยอันตรายทั้งปวง

ข้าพเจ้าขอน้อมถึงพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ขอได้โปรดขจัดปัดเป่าทุกข์โศกโรคภัยทั้งปวงให้หมดสิ้นไป ขอความสุขสมปรารถนาทุกประการจงมีแต่ข้าพเจ้า ขอเทพเจ้าเบื้องบนและเทพเจ้าเบื้องล่างทั้งหมด ได้โปรดปัดเป่าให้เวรกรรมและสรรพเคราะห์ทั้งมวลจงหมดสิ้นไป

บทพระอรหัง

หัวหน้าจงกล่าวนำ แล้วว่าตามพร้อมๆ กัน

(นำ) อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา (ว่าตาม)

(นำ) พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ. (ว่าตาม

แล้วกราบลง 1 หน)

(นำ) สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม (ว่าตาม)

(นำ) ธัมมัง นะมัสสามิ. (ว่าตามแล้วกราบลง 1 หน)

(นำ) สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ (ว่าตาม)

(นำ) สังฆัง นะมามิ. (ว่าตามแล้วกราบลง 1 หน)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ชุมนุมเทวดา

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะ

หะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต ภุมมา จายันตุ เทวาชะละถะละ วิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตาสันติเก ยัง มุนิวะระจะนัง สาธะโว เม สุณันตุฯ ธัมมัสสะวะนะ กาโล อายัมภะทันตา ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

คำอาราธนาศีลห้า

คำอาราธนาศีล 5 มี 2 แบบ ถ้าประสงค์จะรับและถือหมดทั้ง 5 ข้อ รวมกันไป (แต่เมื่อศีลขาดข้อใดข้อหนึ่ง อีก 4 ข้อก็ขาดไปด้วย) ให้ใช้แบบที่ 1 ถ้าประสงค์จะรับแยกกันเป็นข้อๆ (ศีลข้อใดขาดนอกนั้นก็ยังอยู่) ให้ใช้แบบที่ 2

แบบที่ 1

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

แบบที่ 2

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

คำแปล ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอศีล 5 ประการ พร้อมทั้งพระไตรสรณคมน์ (เพื่อต้องการจะรักษาต่างๆ กัน) ฯ

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ (ว่าเหมือนข้างต้น) แม้หนที่ 2 ฯ

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ (ว่าเหมือนข้างต้น) แม้หนที่ 3 ฯ

หมายเหตุ ถ้ารับศีลคนเดียว เปลี่ยน มะยัง เป็น อะหัง เปลี่ยน ยาจามะ เป็น ยาจามิ แต่คนโบราณบางท่านก็ถือ ควรอาราธนาเพื่อผี เทวดา หรือจิ้งจกตุ๊กแกด้วย ไม่ควรจะอาราธนาศีลเพื่อรับเพียงคนเดียว (คำแปลในวงเล็บ เป็นคำแปลของคำที่เพิ่มเข้ามาในแบบที่ 2)

พระคาถาชินบัญชร

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

เพื่อให้เกิดอนุภาพยิ่งขึ้น ก่อนเจริญภาวนาชินบัญชร ให้ตั้งนะโม 3 จบ แล้วระลึกถึงและบูชาเจ้าประคุณสมเด็จด้วยคำว่า

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ธะนะกาโมละเภธะนัง อัตถิกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตัง สุตตะวา อิติปิโส ภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวัณโณ มรณังสุขัง อะระหังสุคะโต นะโม พุทธายะ

1. ชะยาสะนาคะตา พุทธา เชตะวา มารัง สะวาหะนัง จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา

2. ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา

3. สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม

ทะวิโล จะเน สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร

4. หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะทักขิเณ โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะวามะเก ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง

5. อานันทะราหุโล กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก

6. เกสันเต ปิฏฐิภาคัสมิง สุริโย วะ ปะภังกะโร นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว

7. กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิคุณากะโร

8. ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลี นันทะสีวะลี เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเฏ ตีละกา มะมะ

9. เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชะนะสาวะกา เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา ชะลันตา

สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา

10. ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง

11. ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิยะสุตตะกัง อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสัณฐิตา

12. ชินนานาวะระสังยุตตา สัตตะปาการะลังกะตา วาตะปิตตาทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตุปัททะวา

13. อะเสสา วินะยัง ยังตุ อะนันตะชินะเตชะสา วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

14. ชะนะปัญชะระมัชฌิมหิ วิหะรันตัง มะฮีตะเล สะทาปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา

15. อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข ชินานุภา

เวนะ ชิตุปัททะโว ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติ.

คำแปลพระคาถาชินบัญชร

1. พระพุทธเจ้าและพระนราสภาทั้งหลายผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามาราธิราชผู้พรั่งพร้อมด้วยเสนาราชพาหนะแล้ว เสวยอมตรส คือ อริยะสัจธรรมทั้งสี่ประการ เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์

2. มี 28 พระองค์คือ พระผู้ทรงพระนามว่าตัณหังกร เป็นอาทิพระพุทธเจ้าผู้จอมมุนีทั้งหมดนั้น

3. ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่บนศีรษะ พระธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสองพระสงฆ์ผู้เป็นอาการบ่อเกิดแห่งสรรพคุณอยู่ที่อก

4. พระอนุรุทธะอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้อง

ขวา พระโมคัลลาน์อยู่เบื้องซ้ายพระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง

5. พระอานนท์กับพระราหุลอยู่หูขวา พระกัสสะปะกับพระมหานามะอยู่ที่หูซ้าย

6. มุนีผู้ประเสริฐ คือ พระโสภิตะผู้สมบูรณ์ด้วยสิริดังพระอาทิตย์ส่องแสงอยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้าและข้างหลัง

7. พระเถระกุมาระกัสสะปะ ผู้แสวงบุญทรงคุณอันวิเศษ มีวาทะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากเป็นประจำ

8. พระปุณณะ พระอังคุลิมาล พระอุบาลี พระนันทะและพระสีวะลี พระเถระทั้ง 5 นี้ จงปรากฏเกิดเป็นกระแจะจุณเจิมที่หน้าผาก

9. ส่วนพระอสีติมหาเถระที่เหลือ ผู้มีชัยและเป็นพระโอรสเป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้า ผู้ทรงชัยแต่ละองค์ล้วนรุ่งเรืองไพโรจน์ด้วยเดชแห่งศีล ให้ดำรงอยู่ทั่วอวัยวะน้อยใหญ่

10. พระรัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสูตรอยู่เบื้องขวา พระอังคุลิมาลปริตรอยู่เบื้องซ้าย พระธชัคคะสูตรอยู่เบื้องหลัง

11. พระขันธปริตร พระโมรปริตร และพระอาฏานาฏิยสูตร เป็นเครื่องกางกั้นดุจหลังคาอยู่บนนภากาศ

12. อนึ่งพระชินเจ้าทั้งหลายนอกที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานาชนิด มีศีลาทิคุณอันมั่นคง คือ สัตตะปราการ เป็นอาภรณ์มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น

13. ด้วยเดชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้าไม่ว่าจะทำกิจการใดๆ เมื่อข้าพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่ในพระบัญชร แวดวงกรงล้อมแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขอโรคอุปัทวะทุกข์ ทั้งภายนอกและภายในอันเกิดแต่โรคร้าย คือ โรคลมและโรคดี เป็นต้น เป็นสมุฏฐานจงกำจัดให้พินาศไปอย่าได้เหลือ

14. ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพ

แห่งสัทธรรม จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวอันตรายใดๆ ด้วยอนุภาพแห่งพระชินะพุทธเจ้า ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอข้าพระพุทธเจ้าจงได้ปฏิบัติและรักษาดำเนินไปโดยสวัสดีเป็นนิจนิรันดรเทอญฯ

พระคาถาเมตตาหลวง

ของ พระญาณสิทธาจารย์

วัดเทพพิทักษ์ปุณณาราม ต.กลางดง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

วิธีการสวดให้ไหว้ พระอรหัง สัมมาสัมพุทโธฯ นโม 3 จบ

พุทธัง ฯ เป็นคำเริ่มต้นก่อน

คำสวดให้เมตตาตน อะหัง สุขิโต โหมิ. นิททุกโข โหมิ. อะเวโร โหมิ. อัพพะยาปัชโฌ โหมิ อะนีโฆ โหมิ สุขีอัตตานัง ปริหะรามิ

(1) คำสวดแผ่เมตตา ย่อ

1. สัพเพ สัตตา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา
สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ
2. สัพเพ ปาณา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา
สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ
3. สัพเพ ภูตา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา
สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

4. สัพเพ ปุคคะลา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

5. สัพเพ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

6. สัพพา อิตถิโย อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

7. สัพเพ ปุริสา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

8. สัพเพ อะริยา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

9. สัพเพ อะนะริยา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

10. สัพเพ เทวา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

11. สัพเพ มนุสสา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

12. สัพเพ วินิปาติกา อะเวรา อัพพะยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

(2) คำสวดแผ่กรุณา ย่อ

1. สัพเพ สัตตา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
2. สัพเพ ปาณา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
3. สัพเพ ภูตา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
4. สัพเพ ปุคคะลา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
5. สัพเพ อัตตะภาวะปะริยาปันนา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
6. สัพพา อิตถิโย สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
7. สัพเพ ปุริสา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
8. สัพเพ อะริยา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
9. สัพเพ อะนะริยา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
10. สัพเพ เทวา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ

11. สัพเพ มนุสสา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ

12. สัพเพ วินิปาติกา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ

(3) คำสวดแผ่มุทิตา ย่อ

1. สัพเพ สัตตา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
2. สัพเพ ปาณา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
3. สัพเพ ภูตา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
4. สัพเพ ปุคคะลา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
5. สัพเพ อัตตะภาวะปะริยาปันนา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
6. สัพพา อิตถิโย ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
7. สัพเพ ปุริสา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
8. สัพเพ อะริยา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
9. สัพเพ อะนะริยา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
10. สัพเพ เทวา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
11. สัพเพ มนุสสา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
12. สัพเพ วินิปาติกา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ

(4) คำสวดแผ่อุเบกขา ย่อ

1. สัพเพ สัตตา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ
2. สัพเพ ปาณา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ
3. สัพเพ ภูตา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ
4. สัพเพ ปุคคะลา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ

5. สัพเพ อัตตะภาวะปะริยาปันนา (๑) กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ

6. สัพพา อิตถิโย กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ

7. สัพเพ ปุริสา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ

8. สัพเพ อะริยา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ

9. สัพเพ อะนะริยา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ

10. สัพเพ เทวา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ

11. สัพเพ มนุสสา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ

12. สัพเพ วินิปาติกา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลละยานัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ

อานิสงส์เมตตาพระท่านบอกไว้ว่า "พระโยคามหานาคเจริญเมตตามาก ยิ่งกว่าฝูงคนย่อมได้

ประสพผลเหล่านี้ สุขํ สุปติ หลับตื่นชื่นตา เสวยสุข อนันต์ไม่ฝันลามกร้ายกาจ ปีศาจมนุษย์ชื่นชมหฤหรรษ์ เทวาทุกชั้นช่วยชูรักษา หอกดาบ ยาพิษ ไฟลุก เข้ามา ครั้งถึงองค์พระโยคาย้อนกลับยับเป็นผง ใจร้ายใจบาป สันดานชั่วหยาบ ระงับดับลงด้วยพรหมวิหารา องค์พระโยคาสุกใส ใครเห็นพิศวง เมื่อตายไม่หลงเหมือนคน สามานย์ ส่งผลถึงอัครฐาน ตราบเท่านิพพานแล"

คาถาบูชาดวงชาตา

นะโม เม สัพพะเทวานัง สัพพะคะระหะ จะ เทวานัง สุริยัญจะ ปะมุญจะถะ สะสิ ภุมโม จะ เทวานัง วุโธ ลาภัง ภะวิสสะติ ชีโว สุกะโร จะ มะหาลาภัง โสโร ราหูเกตุ จะ มะหาลาภัง สัพพะภะยัง วินาส สันติ สัพพะทุกขัง วินาสสันติ สัพพะโรคัง วินาส สันติ ลักขะณา อะหัง วันทามิ สัพพะทา สัพเพ เทวามัง ปาละยันตุ สัพพะทา เอเตนะ มังคะละเต

เชนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เม ฯ

เพื่อเสริมดวงชาตาในเวลาที่ดวงชาตาตกให้ท่องหลายๆจบ ตามกำลังวัน คือ

วันอาทิตย์ 6 จบ วันจันทร์ 15 จบ
วันอังคาร 8 จบ วันพุธ 17 จบ
วันพฤหัสบดี 19 จบ วันศุกร์ 21 จบ
วันเสาร์ 10 จบ

คาถาเสริมทรัพย์ฯ หลวงพ่อปาน
วัดบางนมโค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(คาถาปัจเจกโพธิสัตว์)

ตั้ง นะโม 3 จบ

พุทธะ มะอะอุ นะโมพุทธายะ (หนึ่งจบ) วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถีโย พุทธัสสะ มานี มามะ พุทธัสสะ สะวาโหม ฯ

(สวดวันละ 9 จบ ถ้าวันไหนไม่ได้สวด วันต่อไปต้องสวดเพิ่มอีก)

คาถามหาลาภ ใช้เรียกทรัพย์ เรียกลาภ

นะมามีมา มะหาลาภา อิติพุทธัสสะ สุวัณณัง วา ระชะตัง วา มะณี วา ธะนัง วา พีชัง วา อัตถัง วา ปัตถัง วา เอหิ เอหิ อาคัจเฉยยะ อิติมีมา นะมามิหัง ฯ

(สวดภาวนาก่อนนอนและตื่นนอนเช้า กลางคืน 9 จบ กลางวัน 9 จบ)

ผู้ใดได้สวดมนต์ภาวนาคาถาข้างบนนี้เป็นประจำ จะบังเกิดโชคลาภ ทรัพย์สินเงินทองเพิ่มพูนดีนักแล

ฯพระคาถาเมตตามหานิยม

ของพระครูบาเจ้าศรีวิชัย

จิตตัง นาโล อาคัสสาหิ

คำถวายข้าวพระพุทธ

อิมัง สูปะพยัญชะนะสัมปันนัง, สาลีนัง โภชะนัง สะอุทะกัง วะรัง พุทธัสสะ ปูเชมิ (ถ้านำว่าหลายคน เปลี่ยน มิ เป็น มะ)

คำลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลัง ยาจามิ

คำถวายสังฆทาน

(สามัญ)

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายภัตตาหารกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับภัตตาหารกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เจริญเมือง

จ.แพร่ โทร. 054-511379